

TEK KANATLI BİR KUŞ (2013) YAŞAR KEMAL (1923 – 2015)

Genel Bakış

Kemal'in 1960'lı yılların sonlarında kaleme almış olduğu eser, aradan geçen kırk yıllık bir sürenin ardından, 2013 yılında *Yapı Kredi Yayınları* tarafından yayımlanmıştır. Askerlik görevini Kayseri'de tamamlamış olan yazar, orada bulunan bir kasabada insanların yaşamış oldukları korkuyu söz konusu edilen eserinde işlemiştir. Bahsi geçen kasabada yaşanan olayla ilgili yazar şunları söylemiştir: "Ben hep korkudan korktum. Korkudan çok korktum. Roman yazdığım zaman içimde bir korku istemezdim. O yüzden bu kitapta da korkuyu anlattım. Kayseri'de askerlik yaptığım kasabanın üzerinde büyük bir taş vardı ve bütün kasaba bu taşın üzerlerine düşeceğinden korkuyor, düşmesin diye taşı demir zincirlerle bağlıyorlardı. Madem korkuyorsunuz o zaman çekin gidin derdim. Seneler senesi bu korkuyu yazmak istedim". Yazar ve gazeteci olan Kemal için, postacılık mesleği oldukça önemlidir. Anlatının başkarakterinden olan Posta Müdürü Remzi Bey aracılığıyla postacılığın kendisi için ne kadar önemli olduğunu vurgulamak istemiştir: "O dönemde Anadolu'da postacıdan daha önemli bir kişi yoktu. Özellikle benim için postacı çok önemliydi. O zaman bana mektuplar geliyordu. Bu mektupları benden önce jandarmalar okuyordu. Bazen makale yazar gazeteye göndermek isterdim. Bu makaleler bazen gider, bazen de gitmezdi". Yaşar Kemal'in *Tek Kanatlı Bir Kuş* adlı eseri roman olarak nitelendirilse de aslında yapısal ve içeriksel olarak uzun hikaye türüne daha yakındır. Anlatıda, yaşadıkları korku yüzünden mantıklı düşünme yetilerini kaybeden karakterlerin kaderciliğe teslim olup sürü psikolojisiyle hareket etmeleri işlenir.

Özet

Oldukça çetin koşullar altında üç gün sürmüş olan bir tren yolculuğunun ardından Remzi Bey ve Melek Hanım çifti, inecekleri tren istasyonuna varırlar. Yokuşlu kasabasına posta müdürü olarak tayin edilmiş olan Remzi Bey, yeni yerlere gidip yeni insanlarla tanışmaktan daima korkmuştur. Varılan istasyonda hiç kimsenin olmaması ve hiçbir hayat belirtisinin görülmemesi onu daha da tedirgin eder. Gün doğumuyla birlikte İstasyon Şefi Sadrettin'i odasında bulurlar ve ona Yokuşlu'ya nasıl gidebileceklerini sorarlar. Sadrettin çifte, Yokuşlu'da artık kimsenin olmadığını ve yerli halkın belirsiz bir nedenden dolayı kasabayı terkmiş olduklarını söyler. Onlara Yokuşlu'ya gitmemeyi ve yarın gelecek olan ilk trenle Ankara'ya geri dönmelerini önerir. Remzi Bey kasabayı hiç görmeden geri dönemeyeceğini söyleyerek oraya gitmek ister. Bir otobüse binilir ve kasabanın girişindeki bir kavşakta şoför, kasabaya giremeyeceğini söyleyerek çifti orada bırakır. Gün boyunca çıktığı tepeden kasabayı izleyen Remzi Bey, orada hiçbir yaşam belirtisi göremez. En sonunda bir ceviz ağacının altında oturup kasabaya giden birilerini beklemeye başlarlar. Kavşakta duran bir otobüsün şoförüyle konuşan Remzi Bey'e, kasabaya girilmediği ve artık oraya hiç kimsenin gitmediği söylenir. Ardından siyah bir otomobilin yolunu kesen Remzi Bey, takım elbiseli bir devlet memuruyla karşılaşır. Takım elbiseli adam Remzi Bey'e, kendisi gibi bu kasabaya tayin edildiğini fakat oraya giremediğini söyler. Ankara'ya gidip kasabada neler olduğunu öğrendikten sonra geri döneceğini söyler. Eşiyle birlikte ceviz ağacının altında beklemeye devam eden Remzi Bey, yoldan geçen Yanıkoğlu Hüseyin'i görür. Yanıkoğlu Hüseyin onların yanına gelir ve kasabanın neden terk edildiğini onlara anlatır. Söylentilere göre dağın çökmesinden korktukları için kasabalar, kasabayı terk etmişlerdir. İnsanların kasabaya girmekten korkmalarının asıl sebebinin sessizlik ve hareketsizlik olduğunu söyler. Kendisi birkaç defa kasabaya girmiş fakat oraya her girişinde korkmuştur. Bir süre sonra yolun kenarında bir otobüs durur ve Almanya'dan köylerine gelmiş olan iki çift diğerlerinin yanına gelir. Zeliha adındaki kadın karakter, eşi Hüsam'la inatlaşarak kasabaya gitmeye karar verir. Kasabaya girerken yaşadığı korku yüzünden hayal ya da sanrılar görmeye başlar. Hüsam Zeliha'yı alıp ceviz ağacının altına geri götürür. Zeliha yaşadığı korku yüzünde bayılmıştır ve kendine geldiğinde etrafındakilere kasabaya girdiği zaman yaşadığı fantastik olayları anlatır. Melek Hanım, Remzi Bey ve Yanıkoğlu Hüseyin zaman zaman kasabanın durumuyla ilgili mantıklı görüşler sunsalar da çevrelerindeki insanların yaşadığı korkuya onlar da kapılırlar. Ertesi sabah, köyüne gidemeyeceğini anlayan Zeliha, eşiyle birlikte eşyalarını toplayıp

Almanya'ya geri döner. Diğer çift kasabanın etrafından dolaşarak köylerine gitmeye karar verirler. Bir süre sonra yolun kenarında bir otobüs durur. İnen yolcuların arasındaki Molla Aptullah, söylenerek ağacın altına gelir. Molla Aptullah beş yıl önce kasabanın kasabı olan Kör Rahmi'ye yüz yetmiş beş tane koyun vermiştir. Borçlarını ödeyemeyen kasap ve köylüler, Molla Aptullah'tan kurtulabilmek için kasabayı boşaltmışlardır.

Kişiler

Remzi Tavdemir Melek Hanım'ın eşi olan erkek karakter, Yokuşlu kasabasına posta müdürü olarak atanmıştır. Hayatında hiçbir belirsizlik olmasını istemeyen Remzi Bey, yeni insanlarla tanışıp yeni yerlere gitmekten korkmaktadır. Biraz içine kapanık olan Remzi Bey pek konuşkan değildir. Eşini çok sevmektedir ve onu peşinden sürüklediği için vicdan azabı yaşamaktadır. Yokuşlu kasabasıyla ilgili çıkarılmış olan söylentilere mantıklı bir açıdan bakmaya çalışır ve kasabaya gidip neler olup bittiğini öğrenmek ister. Fakat hem eşinin hem de çevresindeki karakterlerin korkusuna anlamsız bir şekilde o da kapılır.

Melek Tavdemir Kozanlı bir Türkmen ailesinin kızı olan Melek Hanım, Remzi Bey'le evlidir. Emekli bir astsubayın kızı olarak oldukça titiz, özenli ve çalışkandır. Dindarlığı ve Nur tarikatına bağlı olması sebebiyle diğer subay aileleri tarafından daima küçük görülmüştür. Bundan dolayı subay eşlerine karşı az da olsa öfkeli. Gittiği her yere yanında götürdüğü Van kedisini çok sevmektedir. Eşine çok sadıktır ve onu çok sevmektedir. Eşinin işinden dolayı yapılan yolculuklar onu biraz rahatsız ediyorsa da sesli bir şekilde bundan şikayet etmez. Anadolu insanının ilkelliğinden ve vahşiliğinden yakını. Fülürye'deki (Florya) sosyete hayatından bahsetmekten hoşlanır. Yokuşlu'yla ilgili çıkarılmış olan söylentilere Melek Hanım da kendisini kaptırır. Orada olağanüstü bir durum olmadığını bilincinde olsa da kasabaya girmekten korkar.

İstasyon Şefi Sadrettin Bey Başkarakterlerin inmiş olduğu tren istasyonunun şefidir. Yıllardır istasyondan hiç ayrılmamış ve ailesini görememiştir. Bölgede kaçak çay ticareti yapan kişilere yardım etmektedir. Yaptığı yardımlar karşılığında kaçakçılardan çay alır. Bir süredir yapmış olduğu birikimle yatırım yapmak istemektedir. Oldukça sıcakkanlı ve konuşkan bir yapıya sahip olduğu için Remzi Bey'in suskunluğundan hoşlanmaz. Tavdemir ailesini Yokuşlu'ya gitmemeleri konusunda uyarır ve onların endişelerinin korkuya dönüşmesini sağlayan ilk adımı atar.

Zeliha Eşile birlikte Almanya'da işçi olarak çalışan kadın karakter, birçok hediyeyle birlikte köyüne gitmek istemektedir. Fakat köyüne gitmek için Yokuşlu kasabasından geçmesi gerekmektedir. Tavdemir ailesiyle karşılaştıklarında Almanya'dan almış olduğu elektronik eşyaları ve kıyafetleri göstererek Melek Hanım'a gösteriş yapar. Gösteriş meraklısı ve sonradan görmüş bir kişilik yapısına sahiptir. Köyüne gitmekte inat eden kadın karakter, eşinin bütün uyarılarına rağmen kasabaya girer. Fakat kasabaya girdiğinde kapılmış olduğu korku yüzünden hayaller ve sanrılar görmeye başlar. Diğerlerinin yanına döndüğünde başına geldiğini iddia ettiği fantastik olaylar anlatır ve böylece yaşanan korkuyu derinleştirir.

Hüsam Zeliha'nın eşidir ve Almanya'da elektrik uzmanlığı yapmaktadır.

Molla Aptullah Yokuşlulara borç vermiş ve borcunu tahsil edememiş bir zengindir.

Yanıkoğlu Hüseyin Yokuşlu'ya yakın bir köyde yaşayan erkek karakter, bir derdine çözüm bulabilmek umuduyla kasabadaki postaneye gitmektedir. Bu sırada Posta Müdürü Remzi Tavdemir'le karşılaşır ve ona derdini anlatmak istese de anlatı boyunca bunu yapamaz.

Öykü

Tren Yolculuğu ve İstasyona Varış Üç gün boyunca yapmış oldukları tren yolculuğu Remzi Bey ve Melek Hanım çiftini oldukça yorgun düşürmüştür. İçinden sürekli söylenmekte olan Melek Hanım, köylülerin, ter kokusundan, horlamalarından ve tahta bir kutu içinde taşıdığı kedisinin sürekli işemiş olmasından bıkmıştır. Seyahat ettikleri kompartiman idrar, ter ve osuruk kokusuna boğulmuştur. Yolculuk boyunca Melek Hanım Anadolu insanının bakımsızlığından ve medeniyetsizliğinden yakınıp durmuştur. Kedisinin idrarını sürekli temizlemek zorunda kalmış olmaktan dolayı onu kompartimanın penceresinden atıp kurtulmayı defalarca düşünmüştür. Fakat mavi ve sarı gözlü kedisine kıyamamış olan Melek Hanım, yolculuk boyunca onun çıkarmış olduğu bütün sorunlara sabretmiştir. Kedinin

sürekli miyavlamış olması da onu sinirsel olarak tüketmiştir. Üç günlük tren yolculuğunun sonunda ıssız bir tren istasyonunda inen çift ne yapacaklarını bilemez durumdadırlar. Mesleğinden dolayı devamlı olarak farklı illere tayin edilmiş olan Remzi Bey, gitmiş olduğu yeni yerlerde nasıl insanlarla karşılaşacağı konusunda her zaman tedirgin olmuştur. Yeni insanlarla ve mekanlarla tanışmak onu daima korkutmuştur. Alışmış olduğu konfor alanını terk etmek Remzi Bey ve Melek Hanım'ın en büyük sorunudur. Posta müdürü olarak tayin edildiği Yokuşlu kasabasına nasıl gidileceğini öğrenmek isteyen Remzi Bey, istasyonda konuşabileceği birilerini arar. Her yeni atamada endişeye kapılan Remzi Bey, Yokuşlu kasabası konusunda da bir hayli karamsardır. Remzi Bey istasyon şefini arar. Melek Hanım oldukça huysuz ve sinirlidir. Yokuşlu'ya nasıl gidebileceklerini öğrenmek isteyen Remzi Bey, istasyonda danışabileceği hiç kimseyi bulamaz. Remzi Bey, bilmediği kasabalara atanmaktan ve pislik içinde yaptıkları tren yolculuklarından bıkmıştır.

İstasyon Şefiyle Görüşme ve Yokuşlu'yla İlgili İlk İzlenimler Günün aydınlanmasıyla birlikte Remzi Bey, İstasyon şefini odasında bulur. Remzi Bey İstasyon Şefi Sadrettin Bey'e, Yokuşlu'ya posta müdürü olarak atandığını ve oraya nasıl gidebileceklerini sorar. İstasyon Şefi Sadrettin ona Yokuşlu'ya gitmemesini ve gelecek olan ilk trenle Ankara'ya dönmelerini önerir. Sadrettin Bey Remzi Bey'e eşini çağırmasını söyler. Eşinin yanına dönen Remzi Bey ona, Sadrettin'in Yokuşlu'ya gidilmemesini önerdiğini söylemek istese de bundan vazgeçer. Eşine çaya davet edildiklerini söyler ve Sadrettin'in odasına geçerler. Yapmış olduğu çaydan misafirlerine ikram eden Sadrettin bir şaka yapar. Fakat Remzi Bey ona hiç gülümsemez ve bundan dolayı Sadrettin Bey, yüzü hiç gülmeyen bir adamı çaya davet ettiği için pişman olur.

Yokuşlu Kasabasında Yaşananlar ve Yokuşlu'ya Gidiş Yedi yıldır istasyondan hiç ayrılmamış olan Sadrettin Bey, eşini uzun zamandır görememiştir. Çocukları büyüdüğü için eşine para göndermeyi bırakmıştır. Çocuklarının anneleriyle ilgilendiklerini söyler. Bu sayede sermaye biriktirebilmiş olan Sadrettin Bey, parasıyla ne yapacağını bilememektedir. Melek Hanım Sadrettin Bey'e arsa almasını önerir. Kendilerinin Florya'da arsaları olduğunu ve alınan bir arsanın kısa sürede değerlendirildiğini söyler. Melek Hanım Florya sosyetesinden olan arkadaşlarını anlatır ve kendi ailesini metheder. Arsa alım satımı oldukça kar getiren bir iştir. Ardından İstasyon Şefi Sadrettin Bey onlara Ankara'ya geri dönmelerini önerir. Kasabanın dağıldığını, artık orada hiç kimsenin yaşamadığını ve oradan toplu taşıma araçlarının bile geçmediğini söyler. Sadrettin Bey onlara bugün istasyonda kalıp yarın ilk trenle Ankara'ya dönmelerini tavsiye eder. Remzi Bey en azından kasabayı görmeden geri dönmeyeceklerini söyler. Remzi Bey kasabaya nasıl gidebileceklerini sorar. Sadrettin Bey Yokuşlu kavşağından geçen bir otobüs olduğunu fakat yürüme mesafesinin çok uzun olduğunu söyler. Melek Hanım tren yolculuğu sırasında yaşadığı zorluklardan yakınır ve bir süre tren yolculuğu yapmak istemediğini söyler. Bir otobüs tren istasyonunun yakınında durur. Sadrettin Bey onlara otobüsün Yokuşlu'nun yakınından geçtiğini söyler. Ardından onların otobüse binmelerine yardım eder.

Yolculuk ve Kasabayla İlgili Söylentiler Otobüs şoförü ailenin eşyalarını aracın üstüne yüklemesine yardım eder. Şoför onları aracın Yokuşlu'ya girmeyeceği konusunda uyarır. Şoför onlara ne olursa olsun oraya giremeyeceğini ve onların yürümek zorunda kalacaklarını söyler. Melek Hanım Sadrettin Bey'e çay için teşekkür eder. Sadrettin Bey'e çay içmek için en yakın zamanda evlerine beklediklerini söyler. Giderken onlara el sallayan Sadrettin, onların çay içişini ne kadar beğendiğini düşünür. Çift kendi arasında kasabalıların neden Yokuşlu'yu terk ettiklerini konuşurlar. Şoför onlara dağın yıkıldığını, dağın her gün kasabaya doğru ilerlediğini ve bundan dolayı herkesin oradan kaçmış olduğunu söyler.

Kasabanın Gözlemlenmesi ve Bekleyiş Çift, kasaba yönünde sıvaları dökülmüş olan bir bina görür. Etrafta hiç kimse yoktur. İlerdeki kasabayı görürler fakat orada hiçbir yaşam belirtisinin olmadığını fark ederler. Kavşaktaki bir kaldırıma eşyalarını yığmış olan çift, yatak dengine ve sandığa oturmuş, kasabaya giden birilerini beklemektedirler. Melek Hanım kazak örmektedir. Ördüğü her kazağı eşi için yapmasına rağmen onları ya kendisi ya da çocukları giymektedir. Oldukça kıymet verdiği sandığına çeşitli kokular sürmüştür. Maraş'tan almış olduğu sandığın üzerine Osmanlı çiçekleri ve kartal desenleri işlenmiştir. Oldukça titiz bir karaktere sahip olan Melek Hanım, aynı zamanda oldukça inançlıdır. Yıllarca askeriyede çalışmış olan babasından özenli ve titiz olmayı öğrenmiştir. Fakat inançlı bir insan olmasından dolayı diğer asker eşleri tarafından devamlı küçümsemiştir. Yoldan birilerinin geçmesini beklemektedirler fakat etrafta hiç kimse görünmemektedir. Remzi Bey kasabalıların başına bir şey gelmiş olduğundan ve Sadrettin'in bundan bahsetmemiş olduğundan şüphelenir. Melek Hanım Sadrettin'e Laz diye hitap eden ve bu şekilde onu küçümseyen eşine kızar. Sadrettin Bey'in çayını içmiş olan Melek Hanım ona karşı minnettardır. Sadrettin Bey'in yapmış olduğu

ay övülür. Vakit ğleyi geçmiş olmasına rağmen hiç kimseye rastlamamışlardır. Remzi Bey tırmanmış olduğu tepeden kasabaya bakar. Fakat orada hiç kimseyi göremez. Remzi Bey'in karnı acıkmıştır. Eşini böylesine kötü bir duruma düşürmüş olan Remzi Bey zgndr. Tepeden köyü gözetleyen Remzi Bey, Sadrettin tarafından kandırılmış olabileceklerini düşünür. Eşini rahatlatmak için bu düşüncesini paylaşmayı düşünür fakat bundan vazgeçer. Kasabada hiçbir kıpırtı yoktur. Camilerin minarelerinden ezan bile okunmamaktadır. Remzi Bey, kasabanın terk edilmiş olması durumunda hkmetin kendisini neden buraya tayin etmiş olduğunu sorgular. Melek Hanım yemeği hazırlamıştır ve karnı acıkmış olan Remzi Bey, tepeden aşağıya iner. Eşinin kurduğu sofralara ve adına hayran olan Remzi Bey, onu daima çok sevmiştir. Yemek biter ve hala yoldan kimsenin geçmemiş olmasına bir anlam veremezler. Yağmur yağması durumuna karşın eşyaları ceviz ağacının altına taşımaya karar verirler.

Otobüs şoförüyle Kasaba Hakkında Konuşulması Güçlükle eşyaları ceviz ağacının altına taşıdıkları sırada bir motor sesi duyarlar. Kasabaya doğru ilerleyen mavi bir otobüs görürler. Otobüsün altında kalmak pahasına yola atlayan Remzi Bey onu durdurmayı başarır. Öfkeyle dışarı çıkan şoför, ona aracının ağzına kadar dolu olduğunu söyler ve ne istediğini sorar. Remzi Bey Yokuşlu'ya atandığını ve oraya gitmeye çalıştığını söyler. Bunun zerine şoför ve yolcular ona kakhahalarla gülmeye başlarlar. Melek Hanım onlar tarafından alaya alındıkları için sinirlenir ve bağırmaya başlar. şoför onlara kasabaya hiç kimsenin gitmediğini ve oranın terk edilmiş olduğunu söyledikten sonra yola devam eder. Yokuşlu'nun gizeminden çift de korkmaya başlamıştır. Fakat oraya gidecek bir araç bulabileceklerinden umutludurlar. Ceviz ağacının dalları arasına, yanlarında taşıdıkları plastik bir örtüyü tente gibi bağlarlar. Tentenin altına otururlar ve Melek Hanım pembe kazağını örmeye devam eder.

iftin Takım Elbiseli Adamla Konuşması Yolun bir ucundan siyah bir arabanın kendilerine doğru yaklaşmakta olduğunu fark ederler. Çift yola atlayıp arabayı durdurur. Remzi Bey arabanın içindeki takım elbiseli adama asker selamı verir ve kasabaya yeni atandığını, kimsenin onları oraya götürmediğini söyler. Arabanın içinde bir süre düşünen siyah takım elbiseli adam da kasabaya yeni atandığını fakat oraya giremediğini söyler. Siyah giyimli adam onlara Ankara'ya gittiğini ve neler olduğunu öğrenip geri geleceğini söyler. Ardından arabasıyla oradan ayrılır. Adamın söylediklerinden sonra çiftin korkusu ve merakı daha da derinleşir.

Yanıkoğlu Hüseyin'in Kasabadan Bahsetmesi Ceviz ağacının altında oturmaya devam eden çift, yoldan bir adamın geçmekte olduğunu görürler. Remzi Bey adamla konuşmak için ona doğru hareket eder. İlerideki bir dağ köyünde yaşayan adamın adı Yanıkoğlu Hüseyin'dir. Hüseyin onların yanına gelir ve başka bir ağacın altında oturur. Heybesinden yiyecek bir şeyler çıkarıp yemeye başlar. Kendisine Yokuşlu kasabasında neler olduğu sorulur. Hüseyin birkaç defa kasabaya gitmiş fakat orada yaşayan herkesin kasabayı terk etmiş olduğunu görmüştür. Kasabaya büyük bir boşluk ve sessizlik hakimdir. İnsanların bundan dolayı kasabaya gitmekten korktuklarını söyler. Remzi Bey'in posta müdürü olarak atandığını ğrenen Hüseyin, ona bir derdinin olduğunu ve ancak onun yardımcı olabileceğini söyler. Melek Hanım Hüseyin'in derdinin ne olduğunu her ne kadar sormuş olsa da ondan herhangi bir cevap alamaz. Hüseyin Remzi Bey'den posta binasına gidip derdine bir zm bulmasını ister.

Almanya'dan Gelen İşçiler ve Zeliha'nın Kasabaya Gitmesi Kısa bir süre sonra yolun kenarında bir otobüs durur. Otobüsten dört kadın ve iki erkek iner. şoför otobüsten inen yolculara kasabaya giremeyeceğini söyler ve onlardan ücret ister. şoför ve erkek yolcular arasında kısa süren bir kavga olur. Ardından şoför ücretini alır ve yola devam eder. Ceviz ağacının altında oturan gruba katılan kişilerin Almanya'ya çalışmak için gitmiş olan işçiler oldukları öğrenilir. Hüsam elektrik uzmanıdır ve eşi Zeliha da işçidir. Çift, Almanya'dan getirmiş oldukları elektrikli eşyaları ve kıyafetleri diğerlerine göstererek gösteriş yaparlar. Aslında kasabaya dönmeyi hiç istememişlerdir fakat ailelerine duydukları özlemden dolayı başka çareleri kalmamıştır. Ailelerinden kasabanın terk edildiğini öğrenmiş olmalarına rağmen Zeliha, kasabaya gitmek ister. Fakat eşi Hüsam ona engel olmaya çalışır. Zeliha'nın inadına ve şımarıklığına dayanamayan Hüsam daha fazla ona engel olmaya çalışmaz. Kasabaya gidecek olan kişinin öleceğine inanırlar ve Zeliha'nın oraya gidip ölmesi dilenir.

Zeliha'nın Korkusu ve Hüsam Tarafından Geri Götürülmesi Hüsam'la inatlaşmış olan Zeliha, kasabaya doğru yürümeye devam eder. Yol üzerinde bulunan tarlalardan geçen Zeliha, biraz ilerleyip Hüsam'ın onu takip edip etmediğine bakar. Bir süre kefek taşına oturup dinlenir. Birkaç defa kasaba sınırına gelip geri döner. En sonunda kasabaya girmeye cesaret eder. Ortalık olduğa ıssızdır.

Korkudan ayağının altındaki toprağın kaydığını hisseder. Bir nar ağacına geldikten sonra karşısına çıkan konağın içinden ışık geldiğini gören Zeliha avluya girer. Korku içinde konağa doğru ilerlerken Hüsam onu kolundan tutar ve ceviz ağacına geri dönerler. Diğerleri onları coşkuyla karşılarlar.

Zeliha'nın Fantastik Hikayeleri ve Korkunun Artması Kendinden geçmiş olan Zeliha, döşeklerden birine yatırılır. Melek Hanım onu kolonya koklatarak ayıltmaya çalışır. Zeliha'nın neden bayıldığı ve orada ne görmüş olabileceğini anlamaya çalışır. Herkesin karnı acıkmıştır. Melek Hanım Türkmen usulü bir pilav yapar. Zeliha da kendine gelir ve Melek Hanım'a yemek için yardım eder. Uzun süredir aklından çıkmış olan kedisini kutusundan çıkararak Melek Hanım, onu sever ve ona tavuktan bir parça verir. Zeliha'dan cesaret alan Remzi Bey ve Melek Hanım kasabaya girmeye karar verirler. Yeni evleri olacak olan postanenin ne durumda olduğunu merak ederler. Hüseyin onlara postanenin çok iyi durumda olduğunu söyler. Kendine gelmiş olan Zeliha, kasabada nelerle karşılaşmış olduğunu anlatır. Kasabaya girdiği sırada bilincini kaybettiğini, kasabanın onu içine doğru çektiğini, bir kuyuya düştüğünü ve kasabada orman olmamasına rağmen bir ormana girdiğini söyler. Ayrıca kasabadaki kuşların ona seslendiklerini duyduğunu ekler. Kasabanın kuşlar tarafından istila edildiğini düşünen Remzi Bey, yakında askerlerin geleceğini ve kuşları avlayacaklarını tahmin eder. Melek Hanım Zeliha'nın hayal gördüğünü ve kasabada hiçbir hayat belirtisinin olmadığını söyler. Zeliha iddialarını sürdürmekte ısrar eder ve Hüsam'a, köye gitmekten vazgeçtiğini ve eşyaları yüklenip istasyona dönmek istediğini söyler. Hüsam Zeliha'ya bunun delice bir fikir olduğunu ve bu saatte bu kadar eşyayla istasyona gidemeyeceklerini söyler. Zeliha eşyaları toparlayıp istasyona gitmekte diretir. Melek Hanım ona kızar ve hiçbir yere gidemeyeceği konusunda onu ikna eder. Zeliha köye geri dönmek istediği için pişmandır. Anadolu'nun ıssızlığı ve vahşiliğiyle yeniden karşılaşmak istememiştir. Uykusu gelmiş olan karakterler uyumak için hazırlanırlar. Bir saman yığınının üzerine yatan Hüseyin, posta müdürüyle karşılaştığı için memnundur ve yarın ona derdini mutlaka söylemeye karar verir. Zeliha ve Hüsam çifti yattıkları döşekte hemen uyurlar. Uyumakta zorlanan Remzi Bey ve Melek Hanım, kasabada neler olduğuyla ilgili konuşmaya devam ederler. Remzi Bey yarın tek başına kasabaya gidip oraya bakmayı önerir. Melek Hanım Remzi Bey'e orasının yasaklı bölge olabileceğini söyler. Zeliha'nın yalan söylediğini ve yalnızca kendisini göstermeye çalıştığını anlamıştır.

Göçmen Çiftlerin Ceviz Ağacının Altından Ayrılışı Gün doğmadan önce uyanan karakterlerden Zeliha, dere kenarında elini ve yüzünü yıkayıp saçlarını düzelttikten sonra diğerlerinin yanına gelir. Zeliha Melek Hanım'a bir kutu çikolata hediye ettikten sonra eşyalarını sırtlar. Bir daha köye geri dönemeyeceği için üzülen Zeliha, hüznle istasyonun yolunu tutar. Hüsam da onun arkasından ilerlemektedir. Melek Hanım Zeliha'nın durumuna çok üzülür. Onun Almanya'ya hiç gitmemiş olmasını diler. Örgü örerken sürekli olarak onu düşünür. Yıllardır her sabah kahve içmeye alışmış olan Remzi Bey'in kahvesini yapar. Çiftin birbirine olan bağlılıkları ve sevgileri üzerinde durulur. Hüseyin yakın bir zamanda kasabaya girebileceklerinden umutludur. Derdini yeniden Remzi Bey'e anlatmaya niyetlenir fakat bundan vazgeçer. Anlatı boyunca sessiz bir şekilde oturmuş olan çift, kasabanın etrafından dolanarak köyelerine gitmeye karar verirler ve oradan ayrılırlar.

Kasabalıların Oynamış Oldukları Oyun Kısa bir süre sonra yolun kenarında yeniden bir otobüs durur. Şoför yolculara varılan yerin son durak olduğunu ve hiçbir koşulda kasabaya girmeyeceğini söyler. Yolculardan biri olan Molla Aptullah söylenerek ağaçların altına gelir. Molla Aptullah kasabanın kasabı olan Kör Rahmi'ye beş yıl önce, yüz yetmiş beş tane koyunu borç olarak vermiştir. Borcunu ödeyememiş olan Kör Rahmi'ye dava açmış ve davaları kazanmış olmasına rağmen parasını yine ondan alamamıştır. Birçok kasabalının Molla Aptullah'a borcu vardır. Borçlarını ödeyemeyen kasabalılar Molla Aptullah'tan kurtulabilmek için kasabayı boşaltmışlardır. Kasabalıların Molla Aptullah'a oynadığı son oyun da bu olmuştur. İçinde bulunduğu durum yüzünden oldukça öfkeli olan Molla Aptullah, kasabaya girer girmez Kasap Kör Rahmi'nin boğazını sıkacağını söyler.

Temalar

Arayış Yokuşlu kasabasına posta müdürü olarak tayin edilmiş olan Remzi Bey, eşi Melek Hanım'la birlikte incekleri tren istasyonuna varmışlardır. Yeni yerlere gitmekten ve yeni insanlarla tanışmaktan daima huzursuz olmuş olan Remzi Bey, yine tedirgindir. Geldikleri vilayette karşılaştıkları her insan onlara Yokuşlu'ya gitmemeleri gerektiğini ve artık orada hiç kimsenin yaşamadığını söylerler. Hiç kimsenin yaşamadığı bir kasabaya neden tayin edilmiş olduğunu merak eden Remzi Bey, orayı görmek ister. Çiftin kasaba yakınlarında tanıştığı her karakter onları Yokuşlu'ya gitmemeleri konusunda uyarır. Anlatıda, yaşadıkları korku yüzünden mantıklı düşünme yetilerini kaybeden karakterlerin kaderciliğe teslim olup sürü psikolojisiyle hareket etmeleri işlenir. Karakterlerin kasabaya

gitmemeleri için mantıklı hiçbir sebepleri yoktur. Fakat kasabayla ilgili çıkmış olan söylentiler onların elini ve kolunu bağlar. Remzi Bey her ne kadar kasabaya gidip bakmak istese de diğer karakterler ona sürekli engel olurlar.

Gerçek ve Görünüş Anlatının başından sonuna kadar kasabanın başına gelmiş olan olay tamamen bir gizemdir. Yokuşlu halkının kasabayı neden terk etmiş olduğu üzerinde çeşitli söylentiler dolanmaktadır fakat hiçbir neden mantıklı değildir. Yokuşlu'nun yakınlarında yaşayan karakterler, kasabaya yakın olan bir dağın çöktüğünü ya da çökmek üzere olduğunu söylerler. Söylentiler yerel halka korku salmış ve bir daha hiç kimse kasabaya girmeye cesaret edememiştir. Yanıkoğlu Hüseyin Tavdemir çiftine, kasabadaki sessizlik ve hareketsizlik yüzünden hiç kimsenin oraya girmeye cesaret edemediğini söyler. Kasabanın gizemi ve yerlilerin başına gelmiş olan felaketin belirsizliği karakterleri korkutur. Kasabaya girmeye cesaret edebilen tek karakter olan Zeliha, korkudan bilincini yitirir ve diğerlerinin arasına geri döndüğünde kasabada oldukça fantastik şeylerle karşılaşmış olduğunu söyler. Zeliha'ya hiçbir karakter inanmış olmasa da onun anlattıkları yüzünden karakterlerin korkuları daha da derinleşmiştir. Fakat kısa bir süre sonra Molla Aptullah çıkagelir. Anlatının sonunda Molla Aptullah'a borcu olan kasabalıların Yokuşlu'yu terk etmiş oldukları öğrenilir.

Aşk Remzi Bey ve Melek Hanım, uzun zamandır evli olmalarına rağmen birbirlerine samimi ve sıcak bir aşk duygusuyla bağlıdırlar. İki karakter de birbirlerini mutlu etmek için özveride bulunurlar ve karşılaştıkları zorluklarda birbirleri için fedakarlık yaparlar. Remzi Bey, hiç tanımadıkları ve bilmedikleri şehirlere eşini peşinden sürüklemekten rahatsızdır. Remzi Bey eşinin çalışkanlığına, titizliğine ve bütün kişiliğine hayrandır. Melek Hanım da eşinin nezaketine ve yakışıklılığına hayrandır. Zorlu koşullarda bile birbirlerine kenetlenmeyi başarırlar.

İlkellik Anlatının başından itibaren üzerinde durulan en önemli konulardan biri Anadolu'nun yabancı ve ilkelliğidir. Tren yolculuğu boyunca Melek Hanım, Anadolu insanının kabalığından ve görgüsüzlüğünden şikayet edip durur. Kentsoylu sınıfa mensup olan karakterler, doğanın çetin şartlarına karşı mücadelede veren ve yalnızlığa terk edilmiş olan köylü sınıfını küçümserler ve tenkit ederler. Aynı şekilde Almanya'da işçi olarak çalışan Zeliha, memleketine geldiğinde doğmuş ve büyümüş olduğu yerin yabancılarından ve ilkelliğinden şikayet eder. Memleketine hiç dönmemiş olmayı diler ve ertesi gün Almanya'ya geri döner. Şehir hayatının konforuna alışmış olan kentsoylular için Anadolu'nun yaban tabiatı ve insanı oldukça fantastik bir görünüme sahiptir.

Kişi İncelemesi

Remzi Tavdemir

(Açık – Duygusal/Mantıklı)

Karakter Melek Hanım'ın eşi olan erkek karakter, Yokuşlu kasabasına posta müdürü olarak atanmıştır. Hayatında hiçbir belirsizlik olmasını istemeyen Remzi Bey, yeni insanlarla tanışıp yeni yerlere gitmekten korkmaktadır. Biraz içine kapanık olan Remzi Bey pek konuşkan değildir. Eşini çok sevmektedir ve onu peşinden sürüklediği için vicdan azabı yaşamaktadır. Yokuşlu kasabasıyla ilgili çıkarılmış olan söylentilere mantıklı bir açıdan bakmaya çalışır ve kasabaya gidip neler olup bittiğini öğrenmek ister. Fakat hem eşinin hem de çevresindeki karakterlerin korkusuna anlamsız bir şekilde o da kapılır. Kişilik özellikleri olarak Remzi Tavdemir; tedirgin, endişeli/sakin, mantıklı/duygusal, yakışıklı, sorumlu, meraklı, korkak/cesur, yardımsever, paylaşımcı, uzlaşmacı, sakın, duyarlı, bilinçli, dostane, nazik, güvenilir, cömert, asosyal, dikkatli ve sitemkar bir karakterdir.

Etkinlikler Yokuşlu kasabasına posta müdürü olarak atanan Remzi Bey, inilecek olan tren istasyona varır. Hayatı boyunca yeni insanlarla tanışmaktan ve yeni yerlere gitmekten tedirgin olmuştur. İstasyona vardığında etrafta hiçbir yaşam belirtisi göremez. Günün aydınlandığı saatlerde istasyon şefini bulur ve ona Yokuşlu'ya nasıl gidebileceklerini sorar. İstasyon Şefi Sadrettin Bey, Yokuşlu'daki bir dağın devrilmesi sonucunda kasabanın boşaltıldığını söyler ve yarın ilk trenle Ankara'ya dönmelerini önerir. Terk edilmiş bir kasabaya posta müdürü olarak atanmış olmasına anlam veremeyen Remzi Bey, Ankara'ya dönmeden önce kasabayı görmek ister. Eşi Melek Hanım'la birlikte Yokuşlu'nun yakınlarından geçecek olan bir otobüse biner. Şoför, Tavdemir çiftini Yokuşlu kavşağında bırakır. Bir tepenin zirvesinden kasabaya bakan Remzi Bey orada hiçbir yaşam belirtisi göremez. Birkaç tane cami olmasına rağmen ezan sesi bile gelmemektedir. Eşinin yanına geri dönen Remzi Bey, yemeğini yer. Melek Hanım'ı böylesine zor bir duruma düşürdüğü için üzgündür. Melek Hanım Remzi Bey'e çam ağacının altında beklemeyi önerir ve eşyalar oraya taşınır. Yoldan geçen bir otobüsü durduran Remzi Bey şoföre Yokuşlu'ya gideceklerini fakat orada kimsenin olmadığını söylediğini

aktarır. Şoför Remzi Bey'e kasabanın terk edildiğini ve oraya hiçbir ulaşım aracının gitmeyeceğini söyler. Bir süre sonra yoldan geçmekte olan siyah bir aracı durduran Remzi Bey, subay olduğu düşünülen takım elbiseli bir adamla konuşur ve derdini dile getirir. Siyah takım elbiseli adam da Yokuşlu'ya atanmıştır fakat kasabaya giremediği için neler olduğunu öğrenmek üzere Ankara'ya dönmektedir. Kısa bir süre sonra Yanıkoğlu Hüseyin'le karşılaşılır. Hüseyin onlara birkaç defa kasabaya girdiğini ve insanların sessizlikten ve hareketsizlikten korktukları için kasabaya girmediklerini söyler. Kasabada neler olup bittiğinin bilinmezliği Remzi Bey ve eşini endişelendirir. Remzi Bey eşine birkaç defa kasabaya tek başına gidip bakmayı teklif eder. Fakat eşi orada ne olduğunu bilmediklerini ve beklemelerinin daha iyi olacağını söyler.

Etkileşim Anlatının başkarakterlerinden biri olan Remzi Bey, eylemsel açıdan pek etkin bir karakter olmasa da anlatı odağının en çok yoğunlaştığı karakterlerden biridir. Anlatı Tavdemir çiftinin hikayesi üzerinden ilerler.

ÖRNEK ANILAR

Endişeli “Melek, hiç kimsecikler yok bu istasyonda. Bomboş. Yoldan bir gelip geçen de yok. Kasaba uzakta mı acaba? Buraya uzak mı?”.

Korkak “Remzi Bey yorulmuştu. Dizleri sızlıyordu. İçinde bir karamsarlık vardı, elini ayağını kesen. Korkuya, umutsuzluğa benzer. Her atamada böyle olurdu. Bunca yıl bu kadar kasaba, bu kadar bucak dolaşmış bir türlü alışamamıştı. Nasıl alışsın, her yer başka başka, her yerin her insanı başka başka. Remzi Bey tanımadığı insandan, tanımadığı yerden korkardı”.

Şüpheli “Bu kasabadan çit çıkmıyor. Bir şey var bu kasabada. Bir hal gelmiş bu kasabanın başına. Belki de kötü bir şey. O Laz anlatamadı ki... Bir şeyler biliyordu bu kasaba hakkında ama, o Laz anlatamıyordu ki...”.

Aşık “Kimse gelmeyecek mi dersin Melek Hanım?” Remzi Bey ona Melek Hanım derneğe bayılırdı. O kadar hoşlanırdı ki, öylesine aşık ki bu Melek sözcüğüne, günde belki yüz kere, sırası düşün düşmesin, ona Melek Hanım derdi hanım sözcüğünün üstüne basa”.

Kibar “Melek Hanım, Remzi Bey'e hayranlıkla baktı. O gün bugündür Remzi Bey'e hayranlığı hiç eksilmemişti. Gerçekten Remzi yalnız Melek Hanım için değil, düpedüz yakışıklı adamdı. Boyluydu, ince, dik, zayıftı. İçten içe bir inceliği vardı, sesi tatlıydı, güzel konuşurdu. Uzun yüzünde, kırpık bıyıklarında, yüzünün derin kırışıklıklarında hep bir sevinç, umuda benzer bir tatlılık uçuşurdu. Nereye gitse, ne söylese bir sevinç, bir mutluluktı”.

Melek Tavdemir (Uyumlu – Mantıklı/Duygusal)

Karakter Kozanlı bir Türkmen ailesinin kızı olan Melek Hanım, Remzi Bey'le evlidir. Emekli bir astsubayın kızı olarak oldukça titiz, özenli ve çalışkandır. Dindarlığı ve Nur tarikatına bağlı olması sebebiyle diğer subay aileleri tarafından daima küçük görülmüştür. Bundan dolayı subay eşlerine karşı az da olsa öfkeli. Gittiği her yere yanında götürdüğü Van kedisini çok sevmektedir. Eşine çok sadıktır ve onu çok sevmektedir. Eşinin işinden dolayı yapılan yolculukları onu biraz rahatsız ediyorsa da sesli bir şekilde bundan şikayet etmez. Anadolu insanının ilkelliğinden ve vahşiliğinden yakını. Fülürye'deki (Florya) sosyete hayatından bahsetmekten hoşlanır. Yokuşlu'yla ilgili çıkarılmış olan söylentilere Melek Hanım da kendisini kaptırır. Orada olağanüstü bir durum olmadığına bilincinde olsa da kasabaya girmekten korkar. Kişilik özellikleri açısından Melek Tavdemir; meraklı, canlı, gelenekçi, dostane, yardımsever, nazik, cömert, güvenilir, sadık, dürüst, sosyal, sorumlu, ciddi, dikkatli, endişeli ve umutlu bir karakterdir.

Etkinlikler Tren yolculuğu sırasında Anadolu insanının görgüsüzlüğü ve ilkelliğinin yanında kedisinin sürekli idrarını temizlemek konusunda bilinç akışı yöntemiyle sitem ettiği görülür. Van kedisini çok sevmektedir fakat yolculuk sırasında onunla uğraşmak Melek Hanım için eziyet olur. İnilecek olan tren istasyonuna varılır. Sadrettin Bey onları çay içmeye davet eder ve Tavdemir çifti onun odasında beklemeye başlar. Melek Hanım Sadrettin Bey'in çayını över, ona Fülürye'de (Florya) arsa almasını önerir ve Anadolu insanının görgüsüzlüğünden biraz yakını. Sadrettin Bey Tavdemir çiftine Yokuşlu'daki dağın yıkıldığını, yerlilerin kasabayı boşalttıklarını ve oraya gitmenin boş bir çaba olduğunu söyler. Bir süre tren yolculuğu yapmak istemeyen Melek Hanım eşinin isteğiyle kasabaya

gitmeye karar verir. Tavdemir çifti Yokuşlu'nun yakınından geçecek bir otobüse biner. Sadrettin Bey'e çay için teşekkür edilir ve yola çıkılır. Şoför Tavdemir çiftine kasabadaki halkın dağın yıkılmasından korktukları için Yokuşlu'yu boşalttıklarını söyler. Otobüs Yokuşlu kavşağında durur. Gözü gibi baktığı sandığının üzerine oturan Melek Hanım, pembe bir kazak örmektedir. Ördüğü kazakları eşi için yapıyor olsa da genelde onları ya kendisi ya da çocukları giymektedir. Öğle vakti geçtiğinde Melek Hanım yemek hazırlar ve tepeden kasabaya bakan eşini çağırır. Ardından yağmur yağması durumuna karşın ceviz ağacının altında beklemeyi önerir. Ceviz ağacının altına bir tente açılır ve altında otururlar. Melek Hanım Remzi Bey'in yoldan geçen insanlarla konuşmalarını dinler. Kasabaya gidip neler olduğuna bakmak isteyen eşini defalarca durdurur. Almanya'dan gelen bir çiftle karşılaşan Melek Hanım, Zeliha'nın gösterişçiliğini ve görgüsüzlüğünü eleştirir. Kasabadan baygın bir halde getirilen Zeliha'yla ilgilenir. Onun ayılması için kolonya koklatır. Ardından akşam yemeğini hazırlar. Yapılması gereken çoğu işi Melek Hanım, hiç şikayet etmeden yapar. Eşinin kasabaya gidip bakma teklifini reddeder. Ertesi gün Almanya'ya geri dönme kararı alan Zeliha için üzülür. Yıllardır alışkanlık haline getirdiği, sabahları kocasına kahve yapmayı, bütün imkansızlıklara rağmen devam ettirir. Remzi Bey Melek Hanım'a aşiktir. Melek Hanım da kocasına hayrandır. Melek Hanım kasabaya ne zaman girebileceklerini merak eder. Kendilerine aylarca yetecek erzakları vardır fakat bir an önce yeni evlerine kavuşmak isterler.

Etkileşim Anlatının en etkin karakterlerinden biri olan Melek Hanım, aynı zamanda anlatıcı tarafından detaylı bir şekilde de betimlenir. Anlatıya dinamizm kazandırır ve yön verir. Anlatı Tavdemir çiftinin hikayesi üzerinden ilerler.

ÖRNEK ANILAR

Huzursuz "Dayanabilirsen dayan. Melek Hamının üç günde üç yıllık ömrü tükendi. Melek Hamının böylesi bir trende ilk yolculuğu değil ki. O kendini bildi bileli böyle trenlerde, ayak kokuları içinde. Ama bu sefer fazla geldi, çok geldi. İşte bu kedi yüzünden".

Huysuz Eşinin sormuş olduğu bir soruya şöyle karşılık verir: "Ne bileyim ben," dedi sertçe. "Ben ne bileyim." Başını indirdi".

Öfkeli "Oturur oturmaz Melek Hanım bağırdı. "Kalk oradan, altından soğuk alacaksın. Soğuk alıp başıma bela olacaksın".

Gösterişçi "Efendi, efendi, efendi arsa al, arsa ... ," dedi. "Bizim Bey İstanbuldan Fülüryeden olur, lüküs yerdir. Remzi orada herkesi tanır. Onun Fülüryede tanımadığı kimse yok. Remzi İstanbul Fülüryesinden olur, hani orada Atatürkün köşkü var ya, orası...".

Sitemkar "Üç gün tren, üç gün ayak kokusu, haşa huzurdan küçücük bir kompartımanda altı kişi, altı kişi altı yerden osuruk. Bu köylüler de uyuyunca hep osururlar, vırt vırt vırt... Bir de kedi. Aman, aman, aman kedi acından öldü".

Özenli "Çok meraklıydı Melek Hanım, evine, kocasına, çocuklarına gözü gibi bakardı. Babası bir. astsubay emeklisiydi, titiz adamdı, ellerini günde belki yirmi kere yıkardı, nerede olursa olsun".

İnançlı "Nur tarikatındandı, şu dinsiz subaylara karşı. Gece sabaha kadar zikreder, tespih çekerdi. Saidi Nursi Efendi Hazretlerinin kitabını da hiç elden düşürmezdi. Titizliği babasındandı. Dindarlığı da babasındandı ama namaz kılıp oruç tutmazdı. Ona kalsa beş vakit namazını ona, yirmiye çıkarırdı ama, şu kasabaların pasaklı memurlarının karıları namaz kılana, oruç tutana şöyle bir tepeden bakıyorlar, aşağılıyorlardı".

Mantıklı "Gerçek mi, gerçek mi sanıyorsun sen onun anlattıklarını, yok kuşmuş da duvarmış da. Kız sonradan görmüş, ne yapacağını bilemiyor, coşkun, başını oradan alıp oraya vuruyor. Ne konuşuyorsa hep kendini göstermek. Köyüne de gösteriş için gidiyor, hay Remzi Bey anlayamadın mı? Köyüne gidip bir sefercik kendini gösterecek, alın işte sümüklü Zeliha kimmiş, diyecek, bir daha da köye hiç, ölünceye kadar uğramayacak. Hayırlı geceler. Yarın ...".

İstasyon Şefi Sadrettin Bey

(Uyumlu – Sosyal)

Karakter Başkarakterlerin inmiş olduğu tren istasyonunun şefidir. Yıllardır istasyondan hiç ayrılmamış ve ailesini görememiştir. Bölgede kaçak çay ticareti yapan kişilere yardım etmektedir. Yaptığı yardımlar karşılığında kaçakçılardan çay alır. Bir süredir yapmış olduğu birikimle yatırım yapmak istemektedir. Oldukça sıcakkanlı ve konuşkan bir yapıya sahip olduğu için Remzi Bey'in suskunluğundan hoşlanmaz. Tavdemir ailesini Yokuşlu'ya gitmemeleri konusunda uyarır ve onların endişelerinin korkuya dönüşmesini sağlayan ilk adımı atar. Kişilik özellikleri bakımından Sadrettin Bey; canlı, somut, dostane, yardımsever, nazik, cömert, konuşkan, görünür, sakin, özgüvenli, mutlu, umutlu ve sitemkar bir karakterdir.

Etkinlikler Posta Müdürü Remzi Bey, İstasyon Şefi Sadrettin Bey'i odasında bulur. Ona kasabaya yeni atandığını ve oraya nasıl gidebileceğini sorar. Sadrettin Bey Remzi Bey'e kasabaya gitmenin boş bir çaba olacağını söyler ve yarın sabah ilk trenle Ankara'ya dönmesini önerir. Remzi Bey'in eşini de çaya davet eden Sadrettin Bey, Tavdemir çiftine çay ikram eder. Remzi Bey'e çay ikram ettiği sırada bir espri yapar fakat Remzi Bey onun esprisine gülmez. O anda Sadrettin Bey onu çaya davet etmiş olmaktan pişman olur. Melek Hanım ve Sadrettin Bey, ailelerinden, kasaba hayatından ve İstanbul'daki yatırım olanaklarından konuşurlar. Konuşmanın sonunda Sadrettin Bey, Yokuşlu'nun yerel halk tarafından boşaltıldığını ve orada dağın çökmüş olduğunu duyduğunu söyler. Sadrettin Bey'in sözleri çifti tedirgin eder. Kasabaya gitmekte ısrar eden çifte eşyaları otobüse yüklemeleri için yardımcı olur. Melek Hanım onu en yakın zamanda evlerine çay içmeye davet eder. Sadrettin Bey Tavdemir ailesine hayli özenmiştir. Kasaba kavşağına gelen Remzi Bey, onun bir şeyler gizlemiş olduğundan şüphelenir fakat şüpheleri boşadır.

Etkileşim Anlatının ikincil önemde olan karakterlerinden biri olarak, anlatıdaki gizemi ve korku duygusunu yansıtan ilk karakterdir.

ÖRNEK ANILAR

Sıcakkanlı Misafir olarak ağırladığı Remzi Bey'e espri yapar: "Bu kanepede Eceviti de, İsmet Paşayı da, Fevzi Çakmağı da götürmüş gene kırılmamıştır. Ha, kırılmaz. Rahat rahat otur. Bu çayı da kimsecikler içemez, hiç kimse... Bir ben, bu dağ başında, bir sen, bir de Hanımefendi, bu dağ başında. Çaya rengini bu temiz hava, ha, bu temiz su verir. Bak, bak, Müdür Bey, gözünü öpeyim bak, nasıl parlıyor".

Sempatik Demlemiş olduğu çayı şöyle betimler: "Yakut gibi, kırmızı yakut gibi," dedi Sadrettin Bey".

Konuşkan "Fazla bir şey bilmiyorum ama Yokuşlu'ya bir şey olmuş. Dağ çökmüş altında mı kalmış, bir şey mi olmuş, geçende birisi anlatıyordu. Bir şey olmuş işte. Remzi Bey bir çay daha...".

Yardımsever Tavdemir ailesi için şoförle konuşur: "Yokuşlunun yeni Müdürü. Evet, sen onu oraya kadar götüreceksin. Ben ona her şeyi söyledim. İlle de, amma velakin görmeden olmaz, diyor".

Özenti "Sadrettin Bey bacaklarını açmış, giden otobüsün ardından gülümsüyordu. Şu insanlar ne güzel de çay içiyorlar, ne güzel!".